İzmir BAM 20. HD E.2022/2098 K.2025/1059 (08.07.2025)

Karar metni, resmî kaynakta yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C.

İZMİR

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

20. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO : 2022/2098

KARAR NO : 2025/1059

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

B Ö L G E A D L İ Y E M A H K E M E S İ K A R A R I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İZMİR 6. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 06/10/2022

NUMARASI : 2021/233 Esas - 2022/694 Karar

DAVA : Tazminat

DAVA TARİHİ : 08/04/2021

BAM KARAR TARİHİ : 08/07/2025

KARAR YAZIM TARİHİ : 08/07/2025

İstinaf incelemesi için dairemize gönderilen İzmir 6. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 06/10/2022 tarihli 2021/233 Esas ve 2022/694 Karar sayılı dosyasının incelemesi tamamlanmış olmakla HMK'nın 353. ve 356. maddeleri gereğince; dosya içeriğine ve kararın niteliğine göre sonuca etkili olmadığından duruşma yapılmasına gerek görülmeden dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

DAVA :

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin ... isimli şirketinin kamu aydınlatma platformu üzerinden yapmış olduğu bildirimler üzerine hisse alarak şirkete yatırım yaptığını, 2 yıllık sürede bu şirketten çeşitli tarihlerde ... A.Ş. ... hesap numarası üzerinden 450.000.000 lot hisse aldığını, şirket ve davalı yönetim kurulu üyelerinin basiretli bir tacir gibi davranmayarak çeşitli yalan ve yanıltıcı haber bildirimleri yaparak yüksek fiyatlarda müvekkiline ve onlarca kişiye hisse sattıklarını, Sermaye Piyasası Kurulunun 2018/57 bültenine 13.12.2018 tarih 63/1448 sayılı kararında ortaklıktan ayrılma hisse fiyatı, genel kurulda tespit edilen 0,68648 TL olmayıp 1 TL nominal değerli pay için 1,14257 TL olduğu hususu ve zarara uğrayan pay sahiplerinin söz konusu kararı veren yönetim aleyhine dava açılarak tazmin edileceği hususunun belirtildiğini, aynı tebliğin 10. maddesi 7. fıkrasında belirtildiği üzere ayrılma hakkı bedelinin tam ve nakden ödenmesinin zorunlu olduğunu, ayrıca Sermaye Piyasası Kurulunun 14.11.2019 tarih ve 2019/60 bülteninde ...A.Ş hakkında 24.10.2018 tarihli özel durum açıklaması ve 21.11.2018 tarihli genel kurul toplantısında ayrılma hakkı fiyatının hatalı olarak duyurulması sebebiyle idari para cezasının uygulanmasına karar verildiğini, 24.10.2018 tarihli özel durum açıklaması ve 27.11.2018 tarihli ayrılma hakkının kullanımına ilişkin bildirim ile şirketin ayrılma hakkı kullanım fiyatının açıklandığı tarihten sonra müvekkili tarafından yapılan lot satışlarının yapıldığını,

müvekkilinin ayrılma tarihi olan 11.12.2018 tarihinde.... hesabında bulunan hisse senedini 11.03.2020 tarihinde 145.339 adet lotu 0.68 TL'den 98.830,52 TL karşılığında satmak zorunda kaldığını, ayrılma hakkı kullanım fiyatının bahsedilen gerekçelerle 1,14257 TL olarak belirlenmesi gerektiğinden müvekkilinin 145.339 adet hisse satışından 67.229 TL zarara uğradığını, yasal haklarını kullanmaya karar veren müvekkilinin zorunlu arabulucuğa başvurduğunu ancak Sermaye Piyasası Kurulunun kararına ve diğer yasal gerekçelere rağmen davalı yönetim kurulu üyeleri ile anlaşma sağlanamadığını, davalı şirket yönetim kurulu üyelerine karşı açılan Karşıyaka Asliye Ticaret Mahkemesi 2018/750 E. sayılı dava dosyasının halen derdest olduğunu, her iki dava arasında sıkı bir bağlantının bulunduğunu, derdest dava benzer sebeplerle açılmış olup davaların birisinde verilecek kararın diğerini de etkileyeceğini, bu nedenlerden dolayı davaların birleştirilmesi talebinde bulunduklarını, müvekkilinin lot başına 0,68 TL olarak satmış olduğu 145.339 adet hisse lotunun Sermaye Piyasa Kurulunun açıklamış olduğu 1.14257 fiyattan hesaplanarak, zarara uğramış olduğu 67.229 TL miktarın ayrılma hakkı başlangıç tarihinden bugüne kadar ki yasal faiziyle ödenmesini, bağlantılı dava dosyalarının birleştirilmesine karar verilmesini talep ve dava ettiği görülmüştür.

CEVAP:

Davalılar vekili cevap dilekçesinde özetle; davayı kabul anlamına gelmemek kaydıyla Sermaye Piyasası Kanunun ayrılma hakkını düzenleyen 24. maddesine dayanılarak açılacak olan davalar için, kıyasla Türk Ticaret Kanunun 202. maddesinin ikinci fıkrası gereğince 2 (iki) yıllık zamanaşımının öngörüldüğünü, somut olayda ayrılma hakkı kullanımı süresi 28/11/2018-11/12/2018 tarihleri olarak belirlenmiş olmasından ötürü, 2 yıllık zamanaşımının geçmiş olması nedeniyle davanın reddinin gerektiğini, ilgili yasal mevzuata yapılan düzenlemelere uygun olarak ayrılma hakkı kullanımı süresi 28/11/2018-11/12/2018 tarihleri olarak belirlendiğini, bu süreçte davacı dahil hiçbir ortağın ayrılma hakkını kullanmadığını, öte yandan daha sonra şirket tarafından tekrar ayrılma hakkı kullandırıldığını ancak yine davacı dahil hiçbir ortağın ayrılma hakkını kullanmadıklarını, bu nedenle de dava açmakta hukuki yararının bulunmadığını, davacının dayanak gösterdiği SPK tarafından müvekkili şirket hakkında 13/12/2018 tarih ve 2018/57 sayılı haftalık bültende yayımlanan karar ile tebliğin 10. maddesine uygun şekilde ayrılma hakkı kullanım fiyatının 28/12/2017 ve 21/11/2018 tarihli genel kurul toplantıları için 1 TL nominal değerli pay başına 1.14257 TL olduğu hususunun kamu oyuna duyurulmasına ve ayrılma hakkı kullanım fiyatının hatalı olarak kamuya duyurulması nedeniyle zarara uğrayan pay sahiplerinin söz konusu zararın tazmine ilişkin genel hukuk hükümleri çerçevesinde söz konusu tarihler itibariyle görev üstlenen yönetim kurulu aleyhine dava açabileceği hususunda bilgilendirilmelerine karar verildiğini, anılan işlemin 19/12/2018 tarihinde tebliğ edildiğini ve müvekkili şirket tarafından süresi içinde gerek bireysel işlem ve gerek dayanağı olan Tebliğ hükmünün iptali için yürütmenin durdurulması talebiyle Danıştay'da dava açıldığını, davanın Danıştay 13. Dairesinde 2019/591 sayı ile devam ettiğini, SPK'nun kanunda yer alan yetkisini aşmak suretiyle ayrılma fiyatını tespit ederken yanlış tarihi esas aldığını, Danıştay'da açılan davanın sonuçlanmasının HMK md. 165 uyarınca bekletici sorun olarak kabul edilmesini talep ettiklerini, hiçbir ortağın ayrılma hakkını süresi içinde kullanmadığını, davacının SPK'nın 13/12/2018 tarihli kararı ve BİST'in 21/12/2018 tarihli kararı sonrasında hisse düşüşü nedeniyle işbu davayı açtığını, yatırımcıların zarara uğramasına sebebiyet verenin SPK ve BİST olduğunu, satış tutarındaki değişikliğin ekonomik ve mevzuat değişikliği nedeniyle gerçekleştirildiğini, ayrıca 28/12/2017 tarihli genel kurul kararı ile onaylanan satış sürecinden sonra yaşanan ekonomik gelişmeler ve mevzuat değişikliği nedeniyle satış fiyatının revize edildiğini,13/09/2018 tarih ve 30534 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Cumhurbaşkanlığı'nın 85 nolu kararıyla, Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Kararın 4 üncü maddesine eklenen (g) bendi uyarınca, Türkiye'de yerleşik kişilerin

sözleşme bedellerinin döviz cinsinden belirlenemeyeceğinin düzenlendiğini ve Geçici Madde ile mevcut sözleşmelerin Türk parası olarak taraflarca yeniden belirlenmesi zorunluluğu getirildiğini, buna ilişkin esasların ise 06/10/2018 tarih ve 30557 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tebliğ (2018-32/51) ile düzenlendiğini, bu Tebliğ ile eklenen 8. maddenin 24. fıkrası uyarınca tarafların Türk Parası olarak belirlemesinde mutabakata varılmadığı durumlarda sözleşmelerdeki döviz bedellerinin 02/01/2018 tarihindeki ....Bankası efektif satış kuru üzerinden Türk Parasına çevrileceğinin düzenlendiğini, dolayısıyla Şirket ile alıcı taraf arasında tanınan süre içinde mutabakata varılmaması durumunda 2/1/2018 tarihi itibariyle IUSD - 5.3492 TL üzerinden Türk Parasına çevrilmesi riskinin mevcut olduğunu, müvekkili şirketin bu süreçte borsa şirketi olması ve yatırımcılarına olan sorumluluğu gereği müzakereleri yürüttüğünü ve 5,55 TL olarak anlaşmaya vardığını, müvekkili şirketin satış fiyatı önemli tutarda değiştiği için sürece yeniden başladığını, genel kurul tarafından bu yeni işlemin reddedilme riski bulunduğunun da açık olduğunu, bu yüzden yeniden ayrılma hakkı fiyatı belirlendiğini, ilk genel kurulda hiçbir ortağın genel kurulda ret oyu vermediğini ve ayrılma hakkını kullanmadığını, anılan genel kurulun iptali için dava açmadığını, ikinci genel kurulda varlık devrine ilişkin gündem maddesinin oyçokluğu ile kabul edildiğini, olumsuz oy kullanan ortaklardan 2.626.869 TL nominal değerindeki pay sahibinin muhalefet şerhini toplantı tutanağına şerh ettirdiğini, ayrılma hakkı kullanımı süresinin 28/11/2018-11/12/2018 tarihleri olarak belirlendiğini, bu süreçte hiçbir ortağın ayrılma hakkını kullanmadığını, dava dışı Kurumun dava konusu işlemini Haftalık Bültende yayınlamasının ardından ikinci genel kurulun bazı maddelerinin iptali için dava açıldığını, birçok yatırımcının zarara uğradığı iddiasıyla yönetim kurulu üyeleri ve şirket aleyhine tazminat talebinde bulunulduğunu, bu işlemlerden sonra ise şirketin BİST tarafından 21/12/2018 tarihinde Gözaltı Pazarına alındığını ve hisse değerinin 0,76'dan 0,28'e kadar gerilediğini, serbest piyasada ise 2/1/2018 tarihinde 3,76 TL olan kurun, 2/1/2019 tarihinde 5,3860 TL olduğunu, 2018 yılı içinde %40 oranında artış gösteren kur nedeniyle Yabancı alıcı olan tarafın fiyatta indirim istediğini daha sonra ise Eylül 2018'de yayınlanan Mevzuat değişikliği uyarınca Türk Lirasına dönülme zorunluluğunun ortaya çıktığını, şirketin ve ekonominin genel durumunun gözetilmeksizin davacının şirketin yatırımcıları zarara uğrattığını iddia etmesinin ticari hayatın gerçeklerine ve iyiniyet kurallarına aykırı olduğunu, ekonomik gelişmeler nedeniyle zarara uğrayan tarafın öncelikle şirket olduğunu, şirketin 08/12/2020 tarihinde Olağanüstü Genel Kurul Toplantısı yaparak ayrılma hakkını SPK'nun öngördüğü ayrılma fiyatından kullandırmak için ortaklarına çağrı yaptığını, genel kurul toplantısının usulüne uygun şekilde yapıldığını ancak hiçbir ortağın ayrılma hakkını kullanmadığını, toplantıya ait davet, kanun ve ana sözleşmede öngörüldüğü gibi gündemi de ihtiva edecek şekilde ve Genel Kurul toplantısına ait ilanın Ticaret Sicili Gazetesinin 16.11.2020 tarih, 10203 sayılı nüshasında, şirketin internet sitesinde ilan edilmek suretiyle toplantı gün ve gündeminin bildirilmesiyle kanuni süresi içinde yapıldığını, toplantının 3. gündem maddesinin 2018 yılında yapılan varlık satışı nedeniyle ayrılma hakkı fiyatının 0,6848 TL olarak belirlenmesine rağmen Sermaye Piyasası Kurulu tarafından uygulanması gereken ayrılma hakkı fiyatının 1 TL nominal değerdeki pay için (1 Lot = 100 Adet Pay için) 1,14257 TL uygulanması gerektiği kararına istinaden, ayrılma hakkı kullanım fiyatı üzerinden hesaplanan kanuni faizi ile birlikte toplam 1 TL nominal değerdeki pay için (1 Lot =100 Adet Pay için) 1,40 TL fiyat üzerinden ayrılma hakkının kullandırılması olduğunu, ilgili gündem maddesine ilişkin olumsuz oy kullanıp muhalefet şerhini toplantı tutanağına işleterek ayrılma hakkını kullanmak isteyen pay sahibinin olmadığını, ayrılma hakkı kullanım fiyatının SPK tarafından belirlenen fiyata 21.11.2018 tarihli genel kurul tarihinden 08.12.2020 tarihli genel kurula kadar geçen süre için kanuni faiz işletilerek belirlenmiş olduğunu, 08.12.2020 tarihli genel kurula katılıp muhalefet şerhini işleten ortakların tüm zararları faiziyle karşılanmak istendiğini, işbu genel kurul kararından sonra davacının da ayrılma hakkını kullanmadığı davanın konusuz kaldığını, davanın reddine karar verilmesini

talep ettiği görülmüştür.

İLK DERECE MAHKEMESİNCE VERİLEN KARAR:

Mahkemece; "...Dosyaya toplanan deliller alınan bilirkişi rapor ve ek rapor ile tüm dosya kapsamının değerlendirilmesinde; davanın davacının ... . A.Ş'nin kamu aydınlatma platformu üzerinden yapmış olduğu bildirimler üzerine hisse alarak yatırım yaptığı, şirketten çeşitli tarihlerde ... A.Ş üzerinden 450.000 lot hisse aldığı, SPK'nun 2018/57 bültenine 13/12/2018 tarih 63/1448 sayılı kararında ortaklıktan ayrılma hisse fiyatının genel kurulda tespit edilen 0,68648 TL olmayıp, 1 TL nominal değerli pay için 1,14257 TL olduğu hususu ile zarara uğrayan pay sahiplerinin söz konusu kararı veren yönetim aleyhine dava açılarak tazmin edileceği hususunun belirtildiği, 11/12/2018 tarihinde .... hesabında bulunan hisse senedinin 145.339 adet lotunun 11/03/2022 tarihinde 0,68 TL den 98.830,52 TL karşılığında satmak zorunda kaldığını, ayrılma hakkı kullanım fiyatının 1,14257 TL olarak belirlenmesi gerektiğinden davacının 145.339 adet hisse satışından 67.229 TL zarara uğradığından bahisle adı geçen şirketin yönetim kurulu üyeleri aleyhine söz konusu miktarın ayrılma hakkı başlangıç tarihinden itibaren yasal faiz ile birlikte tahsiline yönelik olarak iş bu davanın açıldığı, davanın TTK 553. Madde kapsamında şirket yöneticilerinin sorumluluğuna ilişkin tazminat davası olduğu,davacının halka açık ortaklık olan .... hisselerinden 31/12/2018 tarihi itibariyle 261.000 adet, 31/12/2019 tarihi itibariyle 450.000 adet hissesinin bulunduğu, 2020 yılına 450.000 adet olarak devredilen hisse sayısının alım satımlarla ve .... birleşmesi sonucu 31/12/2020 tarihi itibariyle 161.000 bakiye ve 02/11/2020 tarihi itibariyle 7.000 adet ... hissesinin bulunduğu, dava dışı şirketin 21/11/2018 tarihli olağan üstü genel kurul toplantısının gündemin 2. Maddesi ile SPK'nun ayrılma hakkı başlığını taşıyan 24. Maddesi ve SPK'nun II-23.1 sayılı önemli nitelikteki işlemlere ilişkin ortak esaslar ve ayrılma hakkı tebliği kapsamında pay sahiplerinin paylarını şirkete satarak ayrılma hakkına sahip olacakları, ayrılma hakkının pay başına işlemin tarihi kamuya açıklandığı tarihten önceki 30 gün içinde borsa oluşan ağırlıklı ortalama fiyat olan 0.0068648 TL olduğu hususunun düzenlendiği, SPK'nun dava dışı şirketle ilgili olarak 13/12/2018 tarihli 63/1448 sayılı kararı uyarınca yapılan duyuru ile önemli nitelikteki işlem olarak nitelendirilen ... ... A.Ş ve bağlı ortaklığı ... AŞ nin sahip olduğu gayrimenkullerin ve makine farkı ile ekipmanların ...ya devredilmesi nedeniyle doğan ayrılma hakkına ilişkin kullanım fiyatının ve ayrılma hakkı süreçlerinin incelenmesi sonucunda önemli nitelikteki işlem olarak değerlendirilen tek bir hususun iki defa genel kurul onayına sunularak ayrılma hakkının kullandırıldığı ve süreç içinde ...'ın önemli nitelikteki işlemin gerçekleşmesi niyetine ilişkin herhangi bir vazgeçme durumunun söz konusu olmadığı dikkate alınarak I-23.1 sayılı önemli nitelikteki işlemlere ilişkin ortak esaslar ve ayrılma hakkı tebliğinin 10. Maddesine uygun şekilde hesaplanacak ayrılma hakkı kullanım fiyatının 28/12/2017 ve 21/11/2018 tarihli genel kurul toplantıları için 1 TL nominal değerli pay başına 1,14257 TL olduğu hususunun kamuya duyurulmasına ve pay sahiplerinin zararının tazminine ilişkin bilgilendirme yapıldığı, dava dışı şirketin 08/12/2020 tarihli olağanüstü genel kurulunda ise SPK'nun 13/12/2018 tarihli 63/1448 sayılı kararında şirkete bildirilen 1 TL nominal değerdeki payına karşılık 1,14257 TL ayrılma hakkı fiyatının hesaplanan kanuni faiz ile birlikte 1,40 TL olması yönünde karar alındığı, davacının dava konusu olan 145.339 adet hissesini 21/11/2018 tarihli olağanüstü genel kurul toplantısından sonra ve ayrılma hakkı fiyatının 1,14257 TL olarak belirlenen 08/12/2020 tarihli olağanüstü genel kurul toplantısından önce 0,68 TL bedel ile 98.830,52 TL'den 11/03/2020 tarihinde sattığı, satış tarihine göre iki yıllık zamanaşımı süresinin dolmadığı, dava konusu hisselerin SPK'nun açıkladığı 1.14257 TL üzerinden satılması halinde satım bedelinin 166.059,98 TL olacağı böylece davacının aradaki fark olan 67.229,46 TL yönünden doğrudan zararının doğduğu, sonradan alınan hisselerin yüksek bedelden satılmasının dava konusu hisselerden kaynaklanan zararı ortadan kaldırmayacağı, dava tarihinden önce davalılara davacı tarafça

gönderilmiş muacceliyet ihtarnamesinin bulunmadığı nazara alındığında davanın 67.229,00 TL üzerinden kabulü gerektiği..." gerekçesiyle "...Davanın Kabulü ile, 67.229,00 TL'nin dava tarihinden işleyecek yasal faiz ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsili ile davacı tarafa verilmesine..." şeklinde hüküm kurulmuştur.

Karara karşı davalılar vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

İSTİNAF NEDENLERİ:

Davalılar vekili istinaf başvuru dilekçesinde özetle; öncelikle cevap dilekçelerinde yer alan zaman aşımına ilişkin itirazlarının mahkemece dikkate alınmadığını, davacı hissesini dava açmadan önce elinden çıkardığını, genel kurula katılıp karara red oyu vermediğini ve muhalefet şerhini işletmediğini, hisseye ilişkin tüm haklarından feragat ettiğini, davacının hisse alıp-satımına devam edip, büyük karlar elde ettiğini, takdir olunacağı üzere bu durumda da davacının herhangi bir zararının varlığından söz edilemeyeceğini, davacının iddia ettiği zarara şirket yönetim kurulunun sebep olmadığını, davacı hisseyi elden çıkardığı dönemde hisse fiyatının düşük olmasından davalıların mesul olmadığını, davalı şirket yönetim kurulu veya şirket, hisse sahiplerine fiyat konusunda garanti vermediklerini ve garanti vermelerinin de yasak olduğunu, bilirkişi raporlarında yapılan tespit ile işbu davanın haksız ve kötü niyetli olduğunun kanıtlandığını, davacı, SPK'nın 13/12/2018 tarihli kararı ve BİST'in 21/12/2018 tarihli kararı sonrasında hisse düşüşü nedeniyle işbu davayı açtığını, burada yatırımcıların zarara uğramasına sebebiyet verenin SPK ve BİST olduğunu, Kasım 2017'den beri devam eden sürecin tüm aşamalarından haberdar olan bu kurumlar, herhangi bir uyarı, düzeltme talebi dahi yapmadan bu işlemleri alarak şirketi ve yatırımcıları mağdur ettiğini, şirket bu konudaki hukuki mücadelesini sürdürmekte olduğunu, davacının davasına gerekçe olarak gösterdiği 21.11.2018 tarihli genel kurulun bazı maddelerin iptali amacıyla açılan Karşıyaka Asliye Ticaret Mahkemesinin 2018/750 E. Sayılı dava dosyasının 09.03.2022 tarihli celsesinde davanın reddine karar verilmiş bulunmakta olduğunu, Karşıyaka Asliye Ticaret Mahkemesinin vermiş bulunduğu bu karar ışığında davacının hukuki herhangi bir dayanağının bulunmadığı artık kesin bir şekilde kanıtlanmış bulunmakta olduğunu, re'sen dikkate alınacak hususlara bianen; öncelikle taleplerinin kabulü ile, tehiri icra kararı verilmesini, kararın kaldırılmasını ve duruşmalı olarak yeniden yapılacak yargılama sonucu davanın reddine karar verilmesini, yargılama gideriyle vekalet ücretinin davacı tarafa yükletilmesine karar verilmesini, kararın kaldırılması gerektiğini belirterek istinaf isteminde bulunmuştur.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

Dava, payları borsada işlem gören halka açık anonim ortaklıkta önemli işler nedeniyle ayrılma hakkı kullanım fiyatının hatalı belirlenmesinden kaynaklanan yöneticilerin sorumluluğuna dayalı maddi tazminat davasıdır.

Mahkemece davanın kabulüne karar verilmiş; hüküm davalılar vekili tarafından istinaf edilmiştir.

İstinaf incelemesi 6100 sayılı HMK'nın 355. maddesindeki düzenleme gereğince, istinaf dilekçesinde belirtilen nedenler ve kamu düzenine aykırılık bulunup bulunmadığı hususlarıyla sınırlı olarak inceleme yapılmıştır.

Davacı taraf, ... A.Ş. nezdinde yatırım hesabı bulunduğunu, dava dışı davalıların yöneticisi olduğu, payları borsada işlem gören halka acık anonim ortaklık niteliğindeki ... . A.Ş.'ndeki paylarını BİST'ten satın aldığını, toplam 450.000 lot hissesi bulunduğunu, söz konusu şirketin yöneticilerinin çeşitli yalan ve yanıltıcı haber bildirimleri yaparak yüksek fiyatlardan hisse satışına neden olduklarını, dava dışı şirketin sahip olduğu gayrimenkulleri ve makina parkının satışına ilişkin 21.11.2018 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul Toplantısında

satış ve ödeme koşulları genel kurul onayına sunulurken, hissedarlar için ortaklıktan ayrılma hakkı kullanım fiyatının daha önce ilan edilenden daha düşük şekilde 0,68648 TL olarak belirlenip ilan edildiğini, SPK'nun 13.12.2018 tarihli ve 63/1448 sayılı kararında, ortaklıktan ayrılma hisse fiyatının, genel kurulda tespit edilen 0,68648TL olmayıp, 1 TL nominal değerli pay için 1,14257 TL olduğunun ve zarara uğrayan pay sahiplerinin söz konusu kararı veren yönetim adına genel hükümlere göre dava açarak zararlarının tazminini isteyebileceklerinin belirtildiği, şirketin 21.11.2018 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul Toplantısında ayrılma hakkı bedelinin hatalı olarak duyurulması sebebiyle SPK tarafından şirkete idari para cezası uygulandığını, 11.03.2020 tarihinde 145.339 lot hissesini BİST'te 0,68 TL'den satarak 98.830,52 TL aldığını, ancak SPK'nun 13.12.2018 tarihli ve 63/1448 sayılı kararında hisse bedelinin 1,14257 TL olarak belirlenmesi karşılığında bu satıştan 67.229,00 TL zarar ettiğini iddia ederek, 67.229,00 TL'nin ayrılma hakkı başlangıç tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte ödenmesini talep etmiş, davalı taraf ise, davanın kıyasen uygulanması gereken 6102 sy TTK'nun 202/2. Fıkrası uyarınca 2 yılık zamanaşımı süresi içerisinde açılmadığını, davacının dava açmakta hukuki yararı bulunmadığını, davacının süresi içerisinde ayrılma hakkını kullanmadığını, SPK kararının dava dışı şirket hakkında uygulanan bireysel bir işlem olduğunu, Danıştay'da işlem aleyhine yürütmenin durdurulması ve iptal istemiyle dava açıldığını, bu davanın bekletici mesele yapılması gerektiğini, şirket ve yatırımcılara zarar verenin yöneticiler değil SPK ve BİST olduğunu, satış bedelindeki değişikliğin mevzuat ve ekonomik değişiklikler nedeniyle gereçekleştirildiğini savunarak davanın reddini talep etmiştir.

Dava dosyası kapsamından; dava dışı ... .A.Ş.'nin sahip olduğu gayrimenkullerin ve makine parkının tamamının .... A.Ş.'ye satışına ilişkin olarak, Kamu Aydılatma Platformunda (KAP) yapılan 28.11.2017 tarihli ilanla satış bedelinin 34.000.000 USD+KDV olduğunu kamuya duyurduğu, 08.03.2018 tarihli KAP ilanında satış bedelinin 30.500.000 USD+KDV şeklinde revize edildiği ve revize gerekçesinin yer almadığı, bilahare 14.08.2018 tarihili KAP ilanında ekonomi ve kurda yaşanan dalgalanmalar nedeniyle satış bedelinin bir kez daha revize ederek 27.500.000 USD+KDV olarak duyurulduğu, 24.10.2018 tarihli KAP ilanında ise 13.09.2018 tarih ve 30534 sayılı RG'de yayınlanan Cumhurbaşkanlığı'nın 85 nolu kararı gerekçe gösterilerek yabancı para sözleşmelerin Türk parasına çevrileceği ve kurun 1 USD = 5,55 TL olarak esas alınacağının ilan edildiği, en son 21.11.2018 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul Toplantısında satışın 27.500.000 USD+KDV satış bedeli ve kurun 1 USD = 5,55 TL olarak esas alınacağına ilişkin satış ve ödeme koşullarının genel kurul onayına sunulduğu, hissedarlar için ortaklıktan ayrılma hakkı kullanım fiyatının da daha önce ilan edilenden daha düşük şekilde 0,68648 TL olarak belirlendiği ve ilan edildiği, SPK'ya yapılan şikayetler üzerine, SPK'nın 13/12/2018 tarihli ve 68/1448 sayılı kararında, önemli nilelikteki işlem olarak değerlendirilen ....A.Ş. ve bağlı ortaklığı olan ... A.Ş.'nin sahip olduğu gayrimenkullerin ve makine parkının tamamının satışı nedeniyle doğan ayrılma hakkına ilişkin kullanım fiyatlarının ve ayrılma hakkı süreçlerinin incelenmesi sonucunda; önemli nitelikteki işlem olarak değerlendirilen tek bir hususun iki kez genel kurul onayına sunularak ayrılma hakkının kullandırıldığı ve süreç içerisinde ...'ın önemli nitelikteki işlemin gerçekleşmesi niyetine ilişkin herhangi bir vazgeçme durumunun söz konusu olmadığı dikkate alınarak, II-23.1sayılı Tebliğin 10. Maddesine uygun biçimde hesaplanacak ayrılma hakkı kullanım fiyatının, ...'ın 28.12.2017 ve 21.11.2018 tarihli genel kurul toplantıları için 1 TL nominal değer pay başına 1.14257 TL olduğu hususunun kamuya duyurulmasına ve ayrılma hakkı kullanım fiyatının hatalı olarak kamuya duyurulması nedeniyle zarara uğrayan ... pay sahiplerinin söz konusu zararın tazminine ilişkin olarak genel hukuk hükümleri çerçevesinde söz konusu tarihler itibariyle görev üstlenen yönetim kurulu aleyhine dava açabileceği hususunda bilgilendirilmelerine karar verildiği anlaşılmaktadır.

Davacı, eldeki tazminat davasında, ... A.Ş.'nin önemli iş niteliğindeki sahip olduğu gayrimenkullerin ve makina parkının satışı nedeniyle Yönetim Kurulu üyeleri tarafından belirlenen ve ilan edilen pay sahiplerinin ayrılma hakkı kullanım fiyatının düşük hesaplanarak KAP'da yanlış ve yanıltıcı duyuru yapıldığı ve SPK'nın 13/12/2018 tarihli ve 68/1448 sayılı kararı ile de bu durumun tespit edilerek gerçek ayrılma hakkı kullanım fiyatının belirlendiği, yanlış ilan edilen fiyat nedeniyle borsadaki hisse satışının düşük bedelden gerçekleştiğini, SPK kararındaki ayrılma hakkı kullanım fiyat farkı gözetildiğinde zarara uğradığı iddiasıyla yöneticilerin sorumluluğuna dayanmaktadır.

O halde, uyuşmazlığın çözümünde öncelikle dava dışı....'da pay sahibi olan davacının talep ettiği alacağın ayrılma hakkı alacağı olup olmadığı, ayrılma hakkını kullanma koşullarının gerçekleşip gerçekleşmediğinin belirlenmesi, davacının ayrılma hakkını kullanmasının mümkün olmaması halinde uyuşmazlığı Sermaye Piyasası Kanunun 32. maddesindeki kamuyu aydınlatma belgelerinden doğan hukuki sorumluluğa ilişkin hükümler çerçevesinde değerlendirilmesi ve zamanaşımı savunmasının da yapılacak bu hukuki nitelendirmeye göre açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

....pay sahibinin ayrılma hakkı 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunun 24.maddede öngörülmüş olup, 23.maddede belirtilen ortaklığın önemli nitelikteki işlemleri ile bağlantılı olarak tanınmıştır.

SerPK m.24’de öngörülen ayrılma hakkı, önemli nitelikteki bazı genel kurul kararlarına muhalif kalan pay sahiplerine, paylarını âdil bir değer üzerinden ortaklığa satma hakkıdır.

Hakkın temel amacı, önemli kararlara bağlı değişiklikler sebebiyle, ortak olduklarından farklı bir duruma dönüşecek şirkette, azınlık pay sahiplerinin ortak olarak kalmak istememelerinin kabul edilmesi ve bir zarara uğramaksızın ilişkinin bitirilmesidir. Ayrılma hakkı özellikle, şirkete yatırım yapanların, şirkette alınan bu kararlarla ortaya çıkan temel değişikliklerle, yatırımlarının geleceğinin belirsizleşmesini önlemek bakımından onları koruyucu bir nitelik arz etmektedir.

Hakkın kullanımı açısından bakıldığında, genel kuruldaki önemli kararlara muhalif kalanlar için tanındığından, hakkı kullanmak bakımından bir pay oranı sahipliği aranmamakla birlikte, genel kurulda alınacak bu tip kararlara muhalif kalınıp ret oyu kullanılmasına rağmen kararın çoğunluk tarafından kabul edilmesiyle, şirkete karşı bu hakkın kullanılması imkânı doğmaktadır. Bu çerçevede de ayrılma hakkının bireysel hak olma niteliği ortaya çıkmaktadır.

Ayrılma hakkının kullanılabilmesi için hem SerPK m.24 hem de Seri II-23.1 sayılı Önemli Nitelikteki İşlemlere İlişkin Ortak Esaslar ve Ayrılma Hakkı Tebliği'nin m.9’da bazı şekli şartlar gösterilmiştir. Bununla beraber ayrılma hakkının kullanılabilmesi için pay sahibi olmak ve işlemin önemli işlem niteliğinde olması dışında herhangi bir maddi şart öngörülmemiştir.

SPK m.24/1 ve Seri II-23.1 sayılı tebliğ m.9, ayrılma hakkının kullanılması açısından şekli şartlarını göstermiştir. 24.maddeye göre, 23.maddede gösterilen önemli nitelikteki işlemlerin oylandığı veya onaylandığı genel kurul toplantısına katılıp, olumsuz oy kullanan ve muhalefet şerhini toplantı tutanağına geçirten pay sahipleri ayrılma hakkını kullanabileceklerdir. Seri II-23.1 sayılı tebliğ m.9/1, SerPK m.24/1’in tekrarı niteliğindedir.

Görüldüğü üzere, pay sahibinin ayrılma hakkını kullanabilme şartı, anonim şirketlerde pay sahibinin genel kurul kararına karşı iptal davası açabilme şartına benzetilmiştir. Bu durum esasında ayrılma hakkının doğasında vardır. Zira alınacak karara muhalif olmak mecburidir. Ancak bu yeterli olmayıp, karara muhalif kalındığını ayrıca tutanağa geçirtmek gerekmektedir. Kanun ayrılma hakkının kullanılabilmesi için sadece olumsuz oy kullanmayı

yeterli görmeyerek, geniş anlamda karara muhalefet etmeyi aramıştır. Dolayısıyla iki şartın bir arada gerçekleşmesi, ayrılma hakkının kullanılabilmesi için zorunlu hale getirilmiş, bu anlamda hakkın kullanımı zorlaştırılmıştır.

Ayrılma hakkının kullanılma şartı olan önemli karara olumsuz oy kullanıp, muhalefetini genel kurul tutanağına geçirtme şartı, bazı hallerde aramamıştır. SerPK m.24/2 ve Seri II-23.1 sayılı tebliğ m.9/2 bu halleri, pay sahibinin önemli nitelikte işleme ilişkin karar alınan genel kurul toplantısına katılmasına engel olunması, genel kurul toplantısında usulüne uygun davet yapılmaması veya gündemin usulüne uygun biçimde ilan edilmemesi olarak belirtmiştir.

Genel Kurul için belirtilen şekilde ilan yapıldıktan sonra, toplanan genel kurulda önemli nitelikteki işleme olumsuz oy kullanıp, muhalefetini tutanağa yazdıran veya bunu yapmasa bile, SerPK m.24/2'de öngörüldüğü şekilde bir durumla karşılaştığı için ayrılma hakkını kullanabilecek pay sahipleri için ayrılma hakkı kullanılabilir hale gelmiştir. Ayrılma hakkını kullanacak pay sahiplerinin bu yönde ....'ye bir bildirimde bulunmaları yeterli olacaktır.

Seri II-23.1 sayılı tebliğ m.9/6 bunu bir süreye bağlamıştır. Buna göre, ayrılma hakkının kullandırılması genel kurul tarihinden itibaren en çok altı iş günü içinde başlar. Ayrılma hakkının kullanım süresi on iş gününden az, yirmi iş gününden fazla olamaz. Esasen ayrılma hakkının kullanımı, bu hakkı kullanacaklar için pay bedellerinin genel kurul ilanında bildirimi, daha sonra kullanacak pay sahibinin paylarının .... tarafından satın alınması şeklinde gerçekleştiğinden, özünde bir satım sözleşmesi niteliğinde olup, taraflar arasında bir icap ve kabul şeklinde gerçekleşmektedir. Dolayısıyla .... tarafından genel kurul öncesi bir icapta bulunulmakta, daha sonra ayrılma hakkını kullanabilecek pay sahibi bunu kabul ettiğini ...'ye bildirmekte ve genel kurul ilanında belirtilen esaslar çerçevesinde ayrılma hakkı, ...'nin payları satın almasıyla sonuçlanmaktadır.

Ayrılma hakkı, pay sahibi tarafından payların tamamı için kullanılmalıdır. Seri II-23.1 sayılı tebliğ m.9/9, kısmi bir kullanımı yasaklamıştır. Zaten ayrılma hakkının doğası gereği kısmi kullanım mümkün olmaz. Yoksa böyle bir kullanıma ayrılma hakkı denilemez. Ayrıca ayrılma hakkını kullanacak pay sahipleri, bu hakkı grup ayrımına bakılmaksızın kullanmak zorundadırlar. Bu nedenle paylar çeşitli imtiyazlarla farklı guruplara tabi olsalar dahi, tüm payların ....'ye satışı şarttır.

Ayrılma hakkını kullanacak pay sahipleri ayrılma hakkına konu payları, şirket adına alım işlemlerini gerçekleştiren aracı kuruma, kamuya açıklanan ayrılma hakkının kullanım sürecine ilişkin ilan edilen çerçevede teslim ederek satışı gerçekleştirecektir. Bunun arkasından pay bedelleri, en geç satışı takip eden işgünü içinde ödenmek zorundadır. (doktrindeki bir esere atıf)

Ayrılma hakkına ilişkin yukarıda açıklanan yasal mevzuat çerçevesinde somut olay değerlendirildiğinde; davacının BİST'ten satın alma yoluyla 450.000 lot pay sahibi olduğu, borsada işlem gören halka açık dava dışı ... . A.Ş.'nin önemli iş niteliğindeki sahip olduğu gayrimenkullerin ve makina parkının satışı işlemine ilişkin olarak 21.11.2018 tarihinde yapılan Olağanüstü Genel Kurul Toplantısında, satış ve ödeme koşulları genel kurul onayına sunulduğu, yönetim kurulu tarafından hissedarlar için ortaklıktan ayrılma hakkı kullanım fiyatının daha önce ilan edilenden daha düşük şekilde 0,68648 TL olarak belirlenip KAP'da ilan edildiği, satış işleminin genel kurula gerek elektronik gerekse fiziki ortamda katılan pay sahiplerinin oy çokluğu ile kabul edildiği, toplantı tutanağı ekindeki hazirun listesi incelendiğinde davacının 21.11.2018 tarihli genel kurul toplantısına katılmadığının sabit olduğu, dolayısıyla karara karşı muhalefet şerhinin de bulunmadığı, keza davacı tarafın ayrılma hakkının kullanılması için toplantıya katılma ve muhalefet şerhi koyma şartının aranmadığı SerPK m.24/2 ve Seri II-23.1 sayılı tebliğ m.9/2 maddesindeki, genel kurul

toplantısına katılmasına engel olunduğu, genel kurul toplantısında usulüne uygun davet yapılmadığı veya gündemin usulüne uygun biçimde ilan edilmediği yönünde bir iddia ve ispatının da bulunmadığı, davacının hisselerinin tamamını değil yalnızca 145.339 adet lotun satışını 09.03.2020 işlem, 11.03.2020 valör tarihli işlemler ile BİST üzerinden gerçekleştirdiği, dolayısıyla davacı pay sahibinin SerPK m.24/1 ve Seri II-23.1 sayılı tebliğ m.9 gözetildiğinde ayrılma hakkının kullanılması açısından geçerli şekli şartlarının gerçekleşmediği, davacının borsada hisse satışı işleminin ayrılma hakkının kullanılması niteliğinde olmadığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, davacının maddi tazminat isteğinin kamuyu aydınlatma belgelerinden doğan hukuki sorumluluk çerçevesinde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Kamuyu aydınlatma ilkesi, sermaye piyasası araçları ve bunları ihraç edenler hakkında yatırımcının yeterli ve doğru bilgiyi zamanında edinmesini ve yatırım tercihini bilinçli yapmasını sağlamayı esas almaktadır. Yatırımcının sermaye piyasası araçlarına yatırım yapmadan önce tam, doğru ve zamanında bilgilendirilmiş olması gerekir. Yatırımcı, kendisine sunulan bilgileri dikkatli incelemeli, ihtiyaç hissediyorsa bu konuda uzman kişi veya kurumlara danışmalı ve sonuçta yapacağı yatırıma ilişkin kendisi bir karar almalıdır.

6362 sayılı SPK'da “kamuyu aydınlatma ilkesi” korunmuştur. Kanun'da “kamuyu aydınlatma” kavramı tanımlanmamış olmakla birlikte, Kanun'un ikinci kısmının, ikinci bölümünde “Kamunun Aydınlatılmasına İlişkin Esaslar” düzenlenmiştir. Yatırımcıların zamanında, tam ve doğru bilgilendirilerek sermaye piyasasının güvenilir, şeffaf, etkin, istikrarlı, adil ve rekabetçi bir ortamda işleyişini sağlamak amacıyla sermaye piyasası araçlarının değerini, fiyatını veya yatırımcıların yatırım kararlarını etkileyebilecek nitelikteki bilgi, olay ve gelişmelerin kamuya açıklanmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla Sermaye Piyasası Kurulu tarafından “II-15.1 sayılı Özel Durumlar Tebliği” çıkarılmıştır.

Sermaye piyasası araçlarının değerini, fiyatını veya yatırımcıların yatırım kararlarını etkileyebilecek nitelikteki bilgi, olay ve gelişmeler, kamuyu aydınlatma belgeleri ile kamuya açıklanır (SPK m.15/1). “Kamuyu aydınlatma belgeleri” ayrı bir kavram olarak ilk defa 6362 sayılı SPK‟da düzenlenmiş; ancak tanımlanmamıştır. SPK m.32'de “izahname, pay alım tekliflerinde hazırlanan bilgi formu, özel durum açıklaması, birleşme ve bölünme işlemlerinde hazırlanacak duyuru metinleri, borsada işlem görme duyurusu ve finansal raporlar”ın birer kamuyu aydınlatma belgesi olduğu ifade edilmiştir. Bu belgeler, SPK m.32'de yer alanlar ile sınırlı değildir. Kamuyu aydınlatmak ile yükümlü olanların düzenlemesi gereken sair kamuyu aydınlatma belgeleri Kurul tarafından belirlenebilecektir.

Mevzuatımızda kamuyu aydınlatma belgelerinde yer alan yanlış, yanıltıcı veya eksik bilgilerden kaynaklanan zararlardan sorumluluk hali, ayrıntılı bir şekilde ilk defa 6362 sayılı SPK m.32'de “Kamuyu aydınlatma belgelerinden doğan sorumluluk” madde başlığı altında hükme bağlanmıştır. 6102 sayılı TTK m.549'da “Belgelerin ve beyanların kanuna aykırı olması” başlığı altında anonim şirkete ilişkin belgeleri düzenleyenler veya beyanları yapanların hukuki sorumluluğu düzenlenmiştir. TTK m.549'a paralel bir uygulama benimsenerek, SPK m.32'de benzer bir düzenleme yapılmıştır. TTK m.549 hükmü, her türlü anonim ortaklığın kamuyu aydınlatma belgeleri için uygulanabilecek bir düzenlemedir. SPK m.32 ise, halka açık anonim ortaklıklar ile diğer ihraççılar bakımından geçerli olan, TTK m.549'a göre özel hüküm niteliğindedir.

6362 sayılı SPK m.32'de “Kamuyu aydınlatma belgelerinden doğan sorumluluk” madde başlığı altında, her türlü kamuyu aydınlatma belgesi için uygulanacak genel bir düzenleme getirilmiştir. Ayrıca Kanun'da izahname (SPK m.10), ihraç belgesi (SPK m.11/3) ve finansal tablo ve raporlarda yer alan bilgilerden doğan hukuki sorumluluğa (SPK m.14/2; 63) ilişkin

özel düzenlemeler de yer almaktadır. Bu düzenlemelerde, genel olarak yanlış, yanıltıcı ve eksik bilgilerin yer aldığı kamuyu aydınlatma belgelerine dayanarak işlem yapan yatırımcıların tazminat hakları, bundan sorumlu tutulanlar ile sorumluluğun türü ve kapsamı belirlenmiştir.

6362 sayılı SPK'nun 32/1. fıkrasında kimlerin kamuyu aydınlatma belgelerinden doğan hukuki sorumluluğu bulunduğu açıklanmış olup, buna göre kanunun 10. maddesinde sorumlu olduğu belirtilen kişiler ile mevzuat uyarınca izahname, pay alım tekliflerinde hazırlanan bilgi formu, özel durum açıklaması, birleşme ve bölünme işlemlerinde hazırlanacak duyuru metinleri, borsada işlem görme duyurusu ve finansal raporlar gibi Kurulca kamuyu aydınlatma amacı ile düzenlenmesi öngörülen sair kamuyu aydınlatma belgelerini imzalayanlar veya bu belgeler kendi adına imzalanan tüzel kişilerin bu belgelerde yer alan yanlış, yanıltıcı veya eksik bilgilerden kaynaklanan zararlardan müteselsilen sorumlu olacakları kabul edilmiştir.

Aynı maddenin 3. fıkrasında kamuyu aydınlatma belgelerinde yer alan bilgilerin yanlış, yanıltıcı veya eksik olması konusunda bilgi sahibi olmadığını ve bu bilgi eksikliğinin kast veya ağır ihmallerinden kaynaklanmadığını ispatlayan kişilerin sorumlu olmayacağı, 4. fıkrasında yanlış, yanıltıcı veya eksik bilgiler içeren izahnamenin geçerlilik süresi boyunca; diğer kamuyu aydınlatma belgelerinin ise kamuya açıklandığı tarihten hemen sonra, ilk halka arzdan veya borsada satın alınan veya satılan sermaye piyasası araçlarının, gerçeğe uygun bilginin ortaya çıktığı tarihten hemen sonra borsada satılması veya satın alınması üzerine yatırımcıların malvarlıklarında zarar meydana gelmesi hâlinde bu maddeye göre ileri sürülecek tazminat talepleri açısından kamuyu aydınlatma belgesi ile zarar arasında illiyet bağı kurulmuş sayılacağı, 6. fıkrasında ise kamuyu aydınlatma belgelerinden doğan tazminat talebinin, dördüncü fıkradaki zararın meydana geldiği tarihten itibaren altı ay içinde zamanaşımına uğrayacağı öngörülmüştür.

Somut olayda, işin esasına girilmeden önce davalılar vekilinin zamanaşımı yönünden istinaf itirazının değerlendirilmesi gerekmektedir. Kamuyu aydınlatma belgelerinde yer alan bilgilerin gerçeği yansıtmaması sebebiyle doğan zararlar için talep edilecek tazminat, zararın meydana geldiği tarihten altı ay geçmekle zamanaşımına uğrar. İzahname veya kamuyu aydınlatma belgesinin açıklanma ve yayımlanma tarihi, zamanaşımı süresinin işlemesi bakımından önem taşımaz. Önemli olan zararın hangi tarihte meydana geldiğidir. Zararın ortaya çıktığı tarih ise, gerçeğe uygun bilginin ortaya çıktığı tarihten hemen sonra sermaye piyasası aracının borsada satıldığı ya da satın alındığı tarihtir. (doktrindeki bir esere atıf).

O halde; davacının pay sahibi olduğu ... A.Ş. Yönetim kurulu üyeleri tarafından, KAP'da ilan edilen pay sahiplerinin ayrılma hakkı kullanım fiyatının mevzuata uygun şekilde usulünce hesaplanmadığı, dolayısıyla bu konuda kamuyu aydınlatma belgelerinde yer alan bilgilerin yanlış ve yanıltıcı nitelikte olduğunun SPK'nun 13/12/2018 tarihli ve 68/1448 sayılı kararı ile tespit edildiği, davacının 09.03.2020 işlem, 11.03.2020 valör tarihli BİST'te gerçekleştirilen hisse satışı nedeniyle uğradığı maddi zararın tazminini talep ettiği, SPK'nun 32/6. fıkrası uyarınca 6 aylık zamanaşımının başlangıcının 11.03.2020 kabul edilmesi gerekmektedir.

26.03.2020 tarihli ve 31080 Mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 7226 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un Geçici 1. maddesinin 1. Fıkrasının a bendinde "... zamanaşımı süreleri 13/3/2020 (bu tarih dâhil) tarihinden itibaren 30/04/2020 (bu tarih dâhil) tarihine kadar durur. Bu süreler, durma süresinin sona erdiği günü takip eden günden itibaren işlemeye başlar. Durma süresinin başladığı tarih itibarıyla, bitimine on beş gün ve daha az kalmış olan süreler, durma süresinin sona erdiği günü takip eden günden başlamak üzere on beş gün uzamış sayılır." b bendinde “...salgının devam etmesi halinde Cumhurbaşkanı durma süresini 6 ayı geçmemek üzere bir kez uzatabilir...”

düzenlemelerinin yürürlüğe girdiği, 30.04.2020 tarihli ve 31114 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2480 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı ile “7226 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un Geçici 1. maddesinin 1. fıkrasında düzenlenen durma süresi, 01/05/2020 (bu tarih dahil) 15/06/2020 (bu tarih dahil) tarihine kadar uzatılmıştır.” şeklinde olduğu görülmüştür.

Hukuki Uyuşmazlıklarda Arabuluculuk Kanunun 18/A maddesinin 15. maddesinde “Arabuluculuk Bürosuna başvurulmasından son tutanağın düzenlendiği tarihe kadar geçen sürede zamanaşımı durur…”hükmüne yer verilmiştir.

Somut olayda, 11.03.2020 tarihinde işlemeye başlayan 6 aylık zamanaşımı süresinin Covid-19 tedbirleri kapsamında 13.03.2020 tarihinden 16.06.2020 tarihine kadar durduğu, arabuluculuk başvurusunun 16.03.2020 tarihinde yapıldığı ancak pandemi tedbirleri kapsamında arabuluculuk sürecine ilişkin sürelerin de 16.06.2020 tarihinden itibaren işlemeye başladığı, son tutanağın 06.07.2020 tarihinde düzenlendiği, son tutanağın düzenlendiği tarihten itibaren zamanaşımı süresinin kaldığı yerden işlemeye devam edeceği, 30.12.2020 tarihinde 6 aylık zamanaşımı süresinin dolduğu, eldeki davanın ise 08.04.2021 tarihinde zamanaşımı dolduktan sonra açıldığı anlaşılmakla mahkemece maddi tazminat davasının zamanaşımı nedeniyle reddi gerekirken somut olaya uygulanması mümkün olmayan 2 yıllık zamanaşımı süresi esas alınarak davanın kabulüne karar verilmesi doğru olmamış, bu nedenle kararın davalılar lehine ortadan kaldırılması gerekmiştir.

Fakat, yargılamada eksiklik bulunmayıp, bu yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden, ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak, anılan hususta davanın reddi yönünde HMK 353/1-b-2.madde uyarınca Dairemizce yeniden hüküm tesis edilmesine karar verilmiştir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, HMK 355. madde gereğince istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle ve kamu düzenine ilişkin hususlarla sınırlı olarak yapılan inceleme neticesinde; davalılar vekilinin istinaf itirazlarının kabulü ile kararın kaldırılarak HMK’nın 353/1-b-2. maddesi gereğince Dairemizce davanın reddi yönünde yeniden hüküm tesisine karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Davalılar vekilinin istinaf itirazlarının KABULÜ ile İzmir 6. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 06/10/2022 tarihli, 2021/233 Esas ve 2022/694 Karar sayılı kararının HMK’nın 353/1-b-2. maddesi uyarınca KALDIRILMASINA, KALDIRILAN KARARIN YERİNE GEÇMEK ÜZERE;

"a)Davacının maddi tazminat davasının zamanaşımı nedeniyle REDDİNE,

b)Peşin alınan 1.148,11 TL harçtan maktu red harç tutarı olan 615,40 TL’nin mahsubu ile fazladan alınan 532,71 TL harcın talep halinde ve karar kesinleştiğinde DAVACI TARAFA İADESİNE.

c)Dava şartı arabuluculuk ücreti olan ve 6325 sy Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu'nun 18/A-13 maddesi uyarınca Adalet Bakanlığı bütçesinden karşılanan 1.400,00 TL'nin davacıdan alınarak Hazine'ye gelir kaydına,

ç)Davacı tarafından yapılan yargılama giderlerinin kendisi üzerinde bırakılmasına,

d)Dava tamamen reddedildiğinden, hüküm tarihinde yürürlükte olan Avukatlık Kanunu ve Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre takdir ve hesaplanmış olan 30.000,00 TL vekalet ücretinin davacı taraftan alınarak davalı taraflara verilmesine.

e)HMK.nun 333.maddesi uyarınca taraflarca yatırılan gider avansının sarf edilmeyen kısmının karar kesinleştiğinde yatıran taraflara iadesine”

ŞEKLİNDE YENİDEN HÜKÜM TESİSİNE,

2-İSTİNAF AŞAMASINDA; davalı taraflarca karşılanan 3.444,30 TL istinaf karar harcının istek halinde davalı taraflara iadesine,

3-Davalı taraflarca karşılanan 220,70 TL istinaf kanun yoluna başvurma harcından oluşan istinaf yargılama giderinin davacıdan alınarak davalı taraflara verilmesine,

4-HMK 333.maddesi uyarınca karar kesinleştiğinde varsa taraflarca yatırılan gider avansından kalan bakiyenin yerel mahkemece hesaplanarak ilgili olduğu tarafa iadesine,

5-İstinaf incelemesi duruşmasız yapıldığından vekalet ücretine hükmedilmesine yer olmadığına,

6-Kararın, temyize tabi bulunması nedeniyle Dairemizce taraflara tebliğine,

Dair; dosya üzerinden yapılan inceleme neticesinde 04/06/2025 tarihli 32920 (mükerrer) sayılı Resmi Gazete' de yayınlanan 7550 Sayılı Yasanın 20. maddesi ile değişik 6100 sayılı HMK' nın Ek-1. Maddesinin 2. Fıkrası uyarınca ve HMK' nın 361. ve 362. maddeleri uyarınca kararın tebliğinden itibaren iki hafta içerisinde Yargıtay İlgili Hukuk Dairesi'ne TEMYİZ yasa yolu açık olmak üzere oy birliğiyle karar verildi. 08/07/2025